Rok XXIV. Nr. 17.

DZIENNIK URZĘDOWY

Rady Szkolnej Krajowej we Lwowie.

Redagowany w Radzie Szkolnej Krajowej.

Wydany dnia 10 grudnia 1920.

L. 1057/pr.

Rozporządzenie

Prezydjum Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1920 l. 16249 w sprawie dowodów ukończenia studjów wyższych.

Skomplikowane warunki życiowe, istniejące na całym obszarze Rzeczypospolitej wskutek szalejącej od lat sześciu z górą wojny, spowodowały, że wielu funkcjonarjuszów państwowych, którzy ukończyli studja wyższe, nie może złożyć dokumentalnych dowodów ukończenia tych studjów.

Specjalne trudności mają w tym kierunku funkcjonarjusze pochodzący z b. zaboru rosyjskiego, gdyż dowody ich dołączano obowiązkowo do akt personalnych rozmaitych władz i instytucyj państwowych, społecznych, handlowych i t. p. wskutek czego właściciel dokumentów był pozbawiony możności dysponowania niemi — a o ile nie postarał się przypadkiem o duplikaty lub wierzytelne kopje — nie posiada obecnie dowodów ukończenia szkół średnich i wyższych.

Wystaranie się w dzisiejszych warunkach o duplikaty dyplomów uniwersytetów, zwłaszcza rosyjskich, jest bardzo trudne.

Celem ułatwienia uzyskania dodatku za studja wyższe tym funkcjonarjuszom, którzy nie będąc na razie w możności złożenia b e z p o ś r e d n i c h dowodów ukończenia studjów w jednej ze szkół wyższych, wyliczonych w załączniku Nr. 4 do art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r., złożą jednak inne urzędowe dokumenty lub zestawienia, z których niewątpliwie można będzie stwierdzić fakt ukoń-

czenia szkoły akademickiej i wydział w którym studja odbyto i uzyskano dyplomy ukończenia studjów, wyjaśniam, po porozumieniu z P. Ministrem Skarbu i P. Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, że w takich wypadkach przytoczone wyżej dokumenty mogą zastąpić dowody, wymagane w punkcie 2 art. 12 rozporządzenia z dnia 5 sierpnia 1920 r.

W zupełnie wyjątkowych wypadkach, np. w wypadkach, w których urzędowe dokumenty lub zestawienia (wykazy stanu osobowego, listy stanu służby) nie zawierają dat koniecznych (oznaczenia szkoły akademickiej, wydziału, czasu studjów, wzmianki, że otrzymano dyplom stwierdzający ukończenie studjów), uznać można za wystarczające poświadczenia conajmniej dwu wiarygodnych świadków, zawierające wyżej przytoczone daty, analogicznie do poświadczeń poprzedniej służby państwowej lub pracy zawodowej dla komisji weryfikacyjnej, stosownie do art. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r.[1])

Co do poświadczenia autentyczności podpisów świadków funkcjonarjuszów państwowych obowiązuje mój okólnik Nr. 15049 z dnia 2 września 1920 r.[2])

Dopuszczanie i uznanie powyższych dowodów za wystarczające zależy w każdym wypadku od swobodnej oceny władzy, przyznającej dodatek za studja wyższe, nadto po nastaniu czasów normalnych będzie obowiązkiem urzędnika, który korzystał z powyższych ulg, postarać się dodatkowo o wydobycie dowodów ukończenia studjów wyższych przepisanych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 521, część druga II art. 12 i załącznik 4 do tego artykułu) i przedłożyć je swej przełożonej władzy.

Prezydent Ministrów
W zastępstwie:
(—) *Wróblewski.*

Rozporządzenie

Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w celu wykonania ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Nr. 65 Dz. U. R. P. poz. 433 o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólno-kształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz wizytatorów, ogłoszone w Nr. 103 Dziennika ustaw Rzpltej Polskiej z dnia 12 listopada 1920, poz. 688.

Na mocy art. 18 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433 zarządza się co następuje:

---

[1]) Rozporządzenie to zamieszczone jest w Nr. 12 Dziennika Urzędowego z 10 września 1920.

[2]) Porównaj art. 7 powyższego rozporządzenia.

Do art. 1 ustawy:

§ 1. Z osób stanu nauczycielskiego, będących w służbie państwowej w czasie wejścia w życie ustawy o uposażeniu, objęci są przepisami tej ustawy, prócz dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich, kierowników preparand i szkół ćwiczeń (art. 11 ustawy) oraz wizytatorów szkół (krajowych inspektorów szkół i decernentów (art. 12 ustawy), wszyscy ci członkowie gron nauczycielskich w szkołach wyżej wymienionych, którzy

a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i b. dzielnicy pruskiej otrzymywali stałe roczne uposażenie wedle klas płac dla nich ustanowionych, jako t. zw. nauczyciele etatowi,

b) na obszarze b. dzielnicy austrjackiej objęci byli austrjacką ustawą o stosunkach służbowych (pragmatyką) nauczycieli szkół średnich i niższych z dnia 28 lipca 1917 r. Dz. p. p. Nr. 319.

§ 2. Aż do unormowania w pragmatyce służbowej sprawy ustalenia (stabilizacji) w zawodzie nauczycielskim za nauczyciela stałego pod względem prawa do dodatku za wyższe studja w myśl art. 4 al. 7 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 429, uważa się także tych zastępców nauczycieli w b. dzielnicy austrjackiej ustanowionych na zasadzie § 8 ust. 3 austrjackiej ustawy o stosunkach służbowych (pragmatyki) nauczycieli szkół średnich i niższych z dnia 28 lipca 1917 Dz. p. p. Nr. 319, którzy wykażą się conajmniej roczną służbą w jednej z kategorji szkół państwowych, objętych ustawą o uposażeniu.

Do art. 9 ustawy:

§ 3. Zawiadywanie bibljoteką nauczycielską, zbiorami map, obrazów, tablic, modeli i t. p. w wyjątkowych wypadkach wielkiego bogactwa zbiorów i wynikającej stąd znaczniejszej pracy nad zarządzaniem niemi, można na należycie uzasadniony wniosek kierownictwa zakładu zaliczyć na jeden rok nauczycielowi jako 1—2 godzin tygodniowo lekcji grupy II (art. 8 ustawy). W razie potrzeby należycie uzasadnionej, wniosek na takie zaliczenie może być rok rocznie ponawiany.

§ 4. Pomoc kancelaryjna udzielana w braku stałego sekretarza kierownictwu zakładu o normalnej ilości klas, zalicza się nauczycielowi jako 4 godziny tygodniowo lekcji grupy II (art. 8 ustawy), w zakładach zaś o większej ponad normalną ilości klas, dolicza się za każdą klasę ponad ilość normalną po pół godziny, najwyżej jednak do 8 godzin tygodniowo.

Nauczycielowi, spełniającemu czynności pomocnika kancelaryjnego, nie można powierzać stanowiska opiekuna klasy.

§ 5. Spełnianie stałego nadzoru nad klasami umieszczonemi w osobnych budynkach filjalnych zalicza się nauczycielowi jako 1 godzinę tygodniowo lekcji grupy II (art. 8 ustawy) przy 1—2 klas eksponowanych, przy większej ich ilości dolicza się po pół godziny za każdą klasę, najwyżej jednak do 3 godzin tygodniowo.

§ 6. Jeżeli nauczycielowi zostanie powierzone stałe wychowawstwo w bursie, będącej pod bezpośredniem kierownictwem wychowawczem szkoły, zajęcia z tem związane mogą mu być zaliczone jako odpowiednia liczba godzin lekcji grupy II, nie przekraczająca jednak 10.

Do art. 10 ustawy:

§ 7. Zasadnicze wynagrodzenie za 1 godzinę nadliczbową w tygodniu wynosi miesięcznie za naukę przedmiotów:

grupy I z wyjątkiem rysunków . . .	Mk.	90
„ II i rysunków	„	120
„ III	„	150

Za czas pobierania dodatku drożyźnianego przez funkcjonarjuszów państwowych i nauczycieli, nauczyciele pobierać będą uzupełnienie wynagrodzenia zasadniczego.

Uzupełnienie to wynosić będzie za jedną godzinę nadliczbową w tygodniu kwotę miesięczną równającą się dwom piątym częściom każdoczesnych mnożników ustanowionych dla obliczenia dodatku drożyźnianego w poszczególnych klasach miejscowości (art. 5 al. 8 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 429) z tem jednak, że w IV i V klasie miejscowości uzupełnienie to będzie równe dwom piątym mnożnika ustanowionego dla IV klasy miejscowości.

Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe wypłacać się będzie miesięcznie z dołu za czas faktycznego zatrudnienia w godzinach nadliczbowych, a jeżeli zatrudnienie trwało przez przeciąg roku szkolnego, za całe 10 miesięcy.

Do art. 11 ustawy:

§ 8. Za dyrektora, (przełożoną, kierownika) pod względem prawa do dodatków unormowanych w art. 11 ustawy uważa się również tego nauczyciela, który na podstawie zlecenia właściwej władzy spełnia faktycznie kierownictwo zakładu (oddziałów równorzędnych, internatu) przez czas dłuższy, niż miesiąc. Dodatki te jednak będą wypłacane co miesiąc z dołu za czas rzeczywistego pełnienia czynności kierowniczych, przyczem

okres do 15 dni odpada przy obliczeniu wynagrodzenia, okres zaś obejmujący ponad 15 dni liczy się za cały miesiąc.

Kierownik szkoły ćwiczeń lub preparandy jest obowiązany do 16 godzin nauczania tygodniowo.

Do art. 14 ustawy:

§ 9. Wymiar uposażenia osób stanu nauczycielskiego objętych ustawą o uposażeniu, które przed wejściem w życie ustawy pozostawały w służbie państwowej, uskutecznia w każdej dzielnicy Polski władza powołana dotychczas do asygnowania uposażenia.

Władze te ustalą:

a) czas służby (pracy nauczycielskiej) poprzedniej, ulegający policzeniu do wymiaru trzechleci,

b) o ile chodzi o dodatek za wyższe studja, jego należność i wymiar,

c) o ile chodzi o dodatek drożyźniany, stosunki rodzinne.

§ 10. Osoby stanu nauczycielskiego objęte ustawą o uposażeniu mają w terminie dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia złożyć w drodze służbowej do władz wymienionych:

1) podanie o policzenie lat służby (pracy nauczycielskiej) potrzebnej celem wymiaru trzechleci,

2) dowody uzasadniające prawo do dodatku za wyższe studja,

3) deklarację do wymiaru dodatku drożyźnianego wypełnioną należycie według załącznika Nr. 5 rozporządzenia Rady Mlnistrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 521.

§ 11. Niewniesienie podania w powyższym terminie ma ten skutek że na razie wzięta będzie pod uwagę tylko ta ulegająca policzeniu służba (praca nauczycielska) poprzednia, której przebieg w sposób niewątpliwy stwierdzony jest w wykazie stanu służby lub w dokumentach, znajdujących się w posiadaniu władzy.

§ 12. Czas spędzony w służbie nauczycielskiej polskiej zalicza się w b. dzielnicy rosyjskiej najwcześniej od 1 września 1917 r., w b. dzielnicy austrjackiej najwcześniej od 1 listopada 1918 r., a w b. dzielnicy pruskiej najwcześniej od 1 stycznia 1919 r., przyczem stosować należy przepis art. 10 al. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 521.

§ 13. O dokonanem zaliczeniu lat służby (pracy nauczycielskiej) do wymiaru trzechleci i o przyznaniu i wymiarze dodatku za wyższe studja wyda właściwa władza dekret wedle wzoru dołączonego do niniejszego rozporządzenia (załącznik).

§ 14. Nauczyciel może wnieść przedstawienie do Ministra W. R. i O. P. z wnioskiem o rewizję zadekretowanego zaliczenia, względnie decyzji co do dodatku za wyższe studja; przedstawienie to powinno być złożone we właściwej drodze służbowej.

Władza, przeciw której orzeczeniu wniesiono przedstawienie, o ile sama nie uzna w całej pełni słuszności wniosku lub spełnienie jego przekracza jej uprawnienie, przedłoży przedstawienie wraz z opinją właściwej komisji weryfikacyjnej do decyzji Ministra W. R. i O. P.

§ 15. Opinję właściwej komisji weryfikacyjnej należy również dołączyć do wniosków przedładanych Ministrowi W. R. i O. P. w przedmiocie uznania w wypadkach wątpliwych prywatnej instytucji, w której nauczyciel uczył, za prywatną szkołę polską, jak również o uznanie w wypadkach wątpliwych za wystarczające dowodów służby nauczycielskiej, oraz w przedmiocie zaliczenia lat służby spędzonych w innej kategorji szkół lub przy mniejszym wymiarze godzin, niż określono w ustawie, względnie w innym zawodzie.

§ 16. Nauczycielom, którzy wstąpili do służby państwowej po terminie wejścia w życie niniejszej ustawy, ustala czas służby poprzedniej (pracy nauczycielskiej) policzalny do wymiaru trzechleci Minister W. R. i O. P. Natomiast wymiar dodatku drożyźnianego oraz przyznania następnych trzechleci należy do władzy asygnującej uposażenie.

Władze asygnujące uposażenie obowiązane są utrzymywać dokładną ewidencję terminów przypadania trzechleci, celem należytego i terminowego przyznawania ich w przyszłości.

Do art. 15 ustawy:

§ 17. Za nauczycieli, których przed dniem wejścia w życie ustawy o uposażeniu Minister W. R. i O. P. uznał za posiadających istotnie pełne kwalifikacje nauczycielskie, jakkolwiek nie posiadają ich formalnie, a którzy wskutek tego mają w myśl postanowienia art. 15 ustawy otrzymywać dodatek za wyższe studja, uważa się także tych nauczycieli, którzy przed wejściem w życie ustawy o uposażeniu otrzymali prawnie stanowisko nauczycielskie w służbie państwowej, zastrzeżone dla kandydatów nauczycielskich posiadających przepisane pełne kwalifikacje nauczycielskie, lub na obszarze b. Królestwa Kongresowego, przy mianowaniu ich nauczycielami etatowymi otrzymali uposażenie wedle tej klasy płac, która w czasie ich mianowania zastrzeżona była dla kandydatów posiadających przepi-

sane pełne kwalifikacje nauczycielskie, a w szczególności tych, którzy nie mając pięciu lat pracy byli zaliczeni do VIII, czternastu do VII, dwudziestu trzech do VI lub V-b kategorji płac.

Do art. 16 ustawy:

§ 18. Wynagrodzenie miesięczne nauczyciela kontraktowego za jedną godzinę nauki w tygodniu równa się ilorazowi, wynikającemu z podzielenia sumy każdoczesnego miesięcznego uposażenia nauczyciela etatowego (art. 1 ustawy) o tych samych warunkach wykształcenia, lat pracy zawodowej, stanu rodzinnego i w tej samej klasie miejscowości przez:

28	dla	I	grupy przedmiotów,	z wyjątkiem rysunków,
24	„	II	„ „	i rysunków,
22	„	III	„ „	(art. 8 ustawy).

W wypadkach zupełnie wyjątkowych dzielnik można za zgodą Ministra Skarbu zmniejszyć aż do cyfry równej maksymalnej ilości godzin nauczania, która obowiązuje dla danej grupy przedmiotów (art. 8 ustawy).

Jeżeli nauczyciel zatrudniony kontraktowo jest równocześnie czynnym lub emerytowanym funkcjonarjuszem publicznym, pobierającym stałe uposażenie z funduszów państwowych, otrzymuje wynagrodzenie wedle normy ustanowionej za naukę w godzinach nadliczbowych (§ 7 niniejszego rozporządzenia).

Wynagrodzenie nauczycieli kontraktowych wypłaca się co miesiąc z dołu.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1920 r.

Warszawa, dnia 25 października 1920 r.

Prezydent Ministrów:
Witos.

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld.*

Minister Wyznań religijnych
i Oświecenia publicznego:
M. Rataj.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski.

Załącznik
do § 13 rozporządzenia z dnia 25 października 1920 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 103 poz. 688

Do

Pana ....

(charakter służbowy).

w ....

1) .... *(władza dekretująca)* zaliczyła Panu w myśl art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 65 poz. 433 z poprzedniej służby w państwie .... i pracy nauczycielskiej w szkolnictwie polskiem prywatnem najwyższy dopuszczalny wymiar czasu, to jest ogółem lat .... miesięcy .... dni .... do przyznania trzechleci.

Wskutek tego początek policzalnego do przyznania trzechleci czasu służby przypada na dzień ....

Na tej podstawie przy uwzględnieniu służby w szkolnictwie państwowem polskiem od dnia .... 19...... r. przyznaje się Panu od dnia 1 lipca 1920 r. płacę zasadniczą powiększoną o .... trzechleci, a następne trzechlecia przypadać Panu będą w normalnych warunkach od 1 .... 19...... r. od 1 .... 19...... r. (i t. d. aż do 10-go trzechlecia włącznie).

2) *(Władza dekretująca)* .... przyznała Panu równocześnie w myśl art. 1 al. 3 art. 15 ustawy wyżej wymienionej dodatek za wyższe studja w wymiarze .... % każdoczesnej płacy zasadniczej.

O tem się Pana uwiadamia z uwagą, że przeciw powyższemu orzeczeniu wolno Panu wnieść przepisaną drogą służbową przedstawienie do Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Uwaga: Wyrazy drukowane kursywą, ewentualnie ustęp 2 o dodatku za wyższe studja w danym wypadku winny być skreślone.

L. 1039/pr.

O k ó l n i k

do Dyrekcyj wszystkich państwowych szkół średnich ogólno-kształcących i seminarjów nauczycielskich w sprawie zarządzeń wynikających z rozporządzenia wykonawczego Prezydenta Ministrów z dnia 25 października 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 103, poz. 688 do ustawy z 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65. poz. 433.

Ogłaszając rozporządzenie Prezydenta Ministrów z dnia 25 października 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 103 Rada szkolna krajowa zarządza. co następuje:

Do § 1. Do osób stanu nauczycielskiego, objętych przepisami ustawy należą: krajowi inspektorowie, dyrektorowie. nauczyciele rzeczywiści. nauczyciele główni, nauczyciele prowizoryczni. nauczyciele szkół ćwiczeń, zastępcy nauczycieli i asystenci.

Do § 2. Wszyscy wymienieni powyżej nauczyciele do czasu unormowania w pragmatyce służbowej sprawy ustalenia w zawodzie nauczycielskim będą uważani za nauczycieli stałych p o d w z g l ę d e m p r a w a d o d o d a t k u z a w y ż s z e s t u d j a, o ile wykażą się conajmniej roczną służbą w szkołach państwowych średnich.

Do § 3. Wnioski o przyznanie remuneracji za zawiadywanie bibljoteką nauczycielską, zbiorami map, tablic i modeli przedkładać będą Dyrekcje tylko w tych wypadkach, gdy zawiadywanie to zajmie nauczycielowi s t a l e większą ilość godzin pracy w miesiącu.

Do § 4. Ze względu na to, że w wielu wypadkach pomocnikom kancelaryjnym powierzono już funkcje opiekuna klasy, Rada szkolna krajowa zwracając się równocześnie do Ministerstwa o zatwierdzenie swego zarządzenia, upoważnia Dyrekcje, aby tam, gdzie nie można znaleźć innego wychowawcy, względnie tam, gdzie połączenie wychowawstwa z czynnościami pomocnika kancelaryjnego nie pociągnie za sobą obniżenia wydatności jednej lub drugiej funkcji, Dyrekcja nie odbierała pomocnikom kancelaryjnym funkcyj wychowawcy, aż do czasu ewentualnej decyzji Ministerstwa w tej sprawie. najdalej zaś do końca b. r. szk. Rada szkolna krajowa zwraca się równocześnie do Ministerstwa z wnioskiem o zmianę ustępu końcowego § 4 w duchu powyższego zarządzenia.

Do § 7. Sprawę wynagrodzenia za godziny nadliczbowe nadto za wychowawstwo. za zawiadowstwo gabinetami, za prowadzenie pracowni, za pomoc kancelaryjną, za stały nadzór nad klasami filjalnemi i za udział nauczycieli w konferencjach metodycznych w seminarjach nauczycielskich, oraz sposoby asygnowania tych remuneracyj normuje Rada szkolna krajowa osobnym reskryptem.

Do § 10. Wobec zarządzenia Rady szkolnej krajowej z dnia 7 października 1920 L. 811/pr. odpada potrzeba przedkładania osobnych podań o policzenie lat służby, o dodatek za studja wyższe i przedkładania deklaracyj do wymiaru dodatku drożyźnianego.

Do § 14. Ponieważ Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego pismem z dnia 27 września 1920 Nr. 1328/20 uznał wszystkie szkoły prywatne na obszarze b. Galicji, które przed wejściem w życie ustawy o uposażeniu nauczycieli szkół średnich posiadały prawo publiczności, za prywatne szkoły polskie w rozumieniu ustawy, przeto nauciele, którzy

a) pełnili obowiązki nauczycielskie w prywatnych szkołach bez prawa publiczności, lub

b) w wymiarze godzin mniejszym od czternastu nauki tygodniowej, zarówno w szkołach prywatnych z prawem lub bez prawa publiczności, wreszcie

c) nauczyciele, którym przy wymiarze uposażenia nie policzono czasu służby z jakiegokolwiek powodu, wniosą stosowne podanie szczegółowo umotywowane w drodze służbowej do Ministerstwa W. R. i O. P.

Do § 17. Nauczyciele główni w seminarjach nauczycielskich mają prawo do dodatku za studja wyższe, o ile zostali zamianowani nauczycielami głównymi przed 1 lipca 1920.

Do § 18. Dotychczasowi nauczyciele przedmiotów nadobowiązkowych będą pobierać remunerację od ilości godzin udzielanej nauki tygodniowo w wysokości ustalonej za naukę w godzinach nadliczbowych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 16 listopada 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 1040/prez.

O k ó l n i k

do Dyrekcyj wszystkich państwowych szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich w sprawie wymiaru i asygnowania remuneracji za godziny nadliczbowe i zajęcia nadobowiązkowe.

Celem wykonania art. 9 i 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 433 oraz §§ 4, 5, 7 rozp. Prezydenta Ministrów z dnia 25 października 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 103 poz. 688 i w myśl

okólnika Rady szkolnej krajowej z dnia 16 listopada 1920 L. 1039/prez. Rada szkolna krajowa podając odpis reskryptu do Urzędów wypłacających (Kas) do wiadomości Dyrekcyj zarządza co następuje:

1. Remuneracje za godziny nadliczbowe, za wychowawstwo, za zawiadowstwo gabinetami, za prowadzenie pracowni, pomoc kancelaryjną, stały nadzór nad klasami filjalnemi i za udział nauczycieli w konferencjach metodycznych (w seminarjach) wymierzać i asygnować będą począwszy od 1 września 1920 Panowie Dyrektorowie (Kierownicy) zakładów.

2. Wymiar remuneracji należy uskutecznić na listach płatniczych według dołączonego wzoru w trzech egzemplarzach, z których jeden stanowić ma dla Urzędu wypłacającego (Kasy) podstawę do przypisywania w księdze likwidacyjnej, likwidowania i wypłaty, ma być zatem zaopatrzony we własnoręczne podpisy percypientów i pozostanie w Urzędzie (Kasie) wypłacającym. Dwa inne wykazy Urząd wypłacający (Kasa) zaopatrzy klauzulą stwierdzającą wysokość zalikwidowanej i wypłaconej kwoty, poczem zwróci je Dyrekcji, która jedną listę prześle Radzie szkolnej krajowej celem dokonania kontroli, drugą zatrzyma u siebie i prowadzić ją będzie w osobnej ewidencji. Wypłatę ewentualnych niedoborów uskuteczniać będzie Dyrekcja w sposób analogiczny, zaś ewentualne nadbory zwracać będzie Dyrekcja Urzędowi wypłacającemu (Kasie) w krótkiej drodze za kontrakwitem bez stempla przy dołączeniu dwóch identycznych odpisów tych kontrakwitów. Oba odpisy kontrakwitów dotyczący Urząd wypłacający (Kasa) po stwierdzeniu na nich wysokości zalikwidowanej i przyjętej kwoty zwróci Dyrekcji (Kierownictwu), która jeden odpis prześle bezzwłocznie Radzie szkolnej krajowej, drugi zaś zatrzyma w swych aktach.

Przy przedkładaniu wyżej wspomnianych list płatniczych i odpisów kontrakwitów należy zawsze powoływać się na niniejszy okólnik.

3. Remuneracje płatne są w ratach miesięcznych z dołu za czas faktycznego zatrudnienia. O ile nauczyciel z jakichkolwiek powodów nie pełni funkcji dłużej jak 15 dni kalendarzowych, otrzymuje remuneracje tylko za połowę miesiąca.

4. Przy sporządzaniu list płatniczych i wymiarze remuneracji należy przestrzegać następujących zasad:

Grupą zasadniczą przedmiotów przy obliczeniu remuneracji jest ten przedmiot lub te przedmioty, których studjom oddawał się nauczyciel głównie podczas swego kształcenia, względnie z których uzyskał kwalifikację nauczycielską. O ile te przedmioty należą do różnych grup wymienionych

w artykule 8 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 65 poz. 433, za grupę zasadniczą należy uważać tę, w której obowiązuje mniejsza ilość godzin nauki tygodniowej[1]).

5. Za godziny nadliczbowe uważać należy godziny wykraczające poza maksymalną ilość godzin w grupie zasadniczej danego nauczyciela. Jeżeli więc ilość godzin nauczania przedmiotów z grupy zasadniczej danego nauczyciela równa się maksymalnej (według art. 8) lub ją przekracza, wtedy godziny nadliczbowe oblicza się według art. 9 ustawy. Jeżeli jednak nauczyciel ze swej grupy zasadniczej ma mniej godzin tygodniowo niż wymaga maksymalna ilość tejże grupy, wtedy należy naprzód z innych zajęć nauczyciela uzupełnić ilość godzin jego do ilości maksymalnej, przeliczając je według stosunku proporcjonalnego godzin danych grup, a o ile te dalsze zajęcia nauczyciela należą do różnych grup przedmiotów, wtedy uzupełnienie uskutecznia się z tej grupy, z której nauczyciel ma więcej godzin zajęć.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 16 listopada 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

Dodatek 1. do okólnika R. S. K. z dnia 16 listopada 1920 r. L. 1040/prez.

Za jedną godzinę miesięcznie przypada od 1 lipca do 30 września 1920 r. remuneracja marek:

W grupie zajęć	W klasie miejscowości			
	I	II	III	IV i V
I	150	144	138	132
II	180	174	168	162
III	210	204	198	192

---

[1]) N. p. przy zestawianiu języka polskiego z historją, grupą zasadniczą będzie grupa III, do której należy język polski z ilością godzin 18, tak samo grupa III będzie zasadniczą w zestawieniu języka greckiego z filozofją.

Od 1 października 1920 r. do czasu ewentualnego podwyższenia mnożnika:

W grupie zajęć	W klasie miejscowości			
	I	II	III	IV i V
I	170	162	154	146
II	200	192	184	176
III	230	222	214	206

Dodatek 2. do okólnika R. S. K. z dnia 16 listopada 1920 r. L. 1040/prez.

1. Jedna godzina grupy I-ej równa się $^5/_6$ częściom godziny grupy II-ej lub $^3/_4$ częściom grupy III-ej.

2. Jedna godzina grupy II-ej równa się $1^1/_5$ częściom godziny grupy I-ej lub $^9/_{10}$ częściom grupy III-ej.

3. Jedna godzina grupy III-ej równa się $1^1/_3$ częściom godziny grupy I-ej lub $1^1/_9$ częściom II-ej grupy.

UWAGA 1. Rysownik obowiązany jest do 24 godzin grupy I-ej; remuneracja należy się zatem za ilość godzin ponad 24, które obliczać należy według grupy II-ej.

UWAGA 2. Listy płatnicze są do nabycia w Książnicy Polskiej T. N. S. W. we Lwowie ul. Czarnieckiego l. 12.

Dodatek 3. do okólnika R. S. K. z dnia 16 listopada 1920 r. L. 1040/prez. (przykłady dla II klasy miejscowości).

Przykład I. a) Dla nauczyciela filologa, matematyka lub przyrodnika grupą zasadniczą jest grupa III z maksymalną ilością godzin 18 tygodniowo. Nauczyciel ma np. ze swej grupy zasadniczej tylko 14 godzin, pozatem ma z grupy II-ej (bibljoteka dla uczniów) 2 godziny, kaligrafji z I-ej grupy 3 godziny i gospodarstwo klasy 6 godzin grupy II-ej.

Obliczenie jest następujące: Nauczycielowi temu brak w grupie zasadniczej III-ej 4 godzin do maksymalnej ilości. Uzupełnia się je z grupy II-ej, gdyż w niej ma więcej bo 8 godzin zajęć, według proporcji:

$$4 : X = 18 : 20;\ X = \frac{4 \times 20}{18} = {}^{80}/_{18} = 4^8/_{18} = 4^4/_9:$$

zostaje zatem jako godziny nadliczbowe po odjęciu tych $4^4/_9$ godzin od 8-miu jeszcze $3^5/_9$ godzin z grupy II-ej i 3 godziny z grupy I-ej; wy-

nagrodzenie więc tego nauczyciela za godziny nadliczbowe (w tem gospodarstwo klasy i zawiadowstwo bibljoteką dla uczniów) będzie $3^5/_9 \times 192 =$ $= 682$ Mk 66 f, więcej $3 \times 162 = 486$ Mk; czyli razem 1168 Mk 66 f.

b) Można przeprowadzić obrachunek remuneracji bez zastosowywania stosunku proporcjonalnego w sposób następujący: Nauczycielowi temu brak w grupie zasadniczej 4 godzin. Ponieważ w II-ej grupie ma 8 godzin, a jedna godzina III-ej grupy (vide załącznik 2) równa się $1^1/_9$ częściom godziny grupy II-ej, przeto 4 godziny grupy III-ej $= 4^4/_9$ częściom godziny grupy II-ej; zostaje zatem do remunerowania z grupy II-ej $3^5/_9$ godziny tj. 682 Mk 66 f. zaś z grupy I-ej 3 godziny tj. 486 Mk, czyli razem 1168 Mk 66 f miesięcznie.

Przykład II. Nauczyciel rysunków (zas. grupa I maksym. ilość godzin 24) uczy 16 g. rys., 2 g. kaligrafji i 4 g. gimnastyki, razem 22 g. grupy I-ej; nadto 4 g. języka polskiego (grupa III); w grupie zasadniczej brak mu 2 godzin; te uzupełnia się z grupy III-ej według proporcji:

$$2 : X = 24 : 18; \text{ stąd } X = \frac{2 \times 18}{24} = {}^{36}/_{24} = {}^{3}/_{2} = 1^1/_2;$$

jako godziny nadliczbowe zostaną mu więc po odjęciu tych $1^1/_2$ g. jeszcze $2^1/_2$ g. grupy III-ej po Mk 222, a zatem 555 Mk miesięcznie.

Przykład III. Nauczyciel historji (grupa zas. II. maksym. ilość godzin 20) uczy 12 g. historji, 6 g. geografji, nadto jest gospodarzem klasy (6 godzin grupy II-ej); ma on więc 24 g. z grupy II-ej, dla niego zasadniczej, czyli 4 godziny ponad maksymalną ilość; wynagrodzenie $4 \times 192 = 768$ Mk miesięcznie.

Przykład IV. Nauczyciel religji (katecheta) (grupa zas. II. maksym. ilość godzin 20) uczy religji w 20 godzinach: pozatem odprawianie nabożeństw szkolnych liczy mu się za 2 godziny grupy II-ej, a zawiadywanie bibljoteką dla uczniów również 2 g. grupy II-ej, razem godzin nadliczbowych 4 według grupy II-ej tj. $4 \times 192 = 768$ Mk miesięcznie.

L. 1916/V.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych w sprawie równorzędności niektórych egzaminów fachowych z egzaminem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych.

Uzupełniając okólnik z dnia 22 kwietnia 1920 L. 488/I, ogłoszony w Nr. 6 Dziennika urzędowego (strona 195), Rada szkolna krajowa

oznajmia, że egzamin końcowy złożony w seminarjum kształcenia nauczycielek dla szkół gotowania i gospodarstwa domowego w miejskiej Szkole gospodarstwa domowego w Krakowie, należy uważać także za równorzędny z egzaminem kwalifikacyjnym do szkół wydziałowych.

Wskutek tego nauczycielkom publicznych szkół powszechnych posiadającym ten egzamin przypada po myśli § 8 artykułu 22 ustawy z dnia 27 maja 1919 Nr. 44 Dz. ust. Rzp. P. i po myśli art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Nr. 65 Dz. ust. Rzp. P. poz. 434 dodatek roczny w kwocie 600 Mk a to od dnia 1 lipca 1919 a w kwocie 1200 Mk od dnia 1 lipca 1920, o ile obok tego egzaminu posiadają także egzamin kwalifikacyjny dla szkół pospolitych.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 8 listopada 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego
Sobiński.

L. 1020/pr.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich szkół średnich, zawodowych, przemysłowych, seminarjów nauczycielskich oraz do Rad szkolnych okręgowych i Zarządów szkół powszechnych w sprawie zniżek dla uczniów i uczenic na kolejach państwowych.

Ministerstwo kolei żelaznych rozporządzeniem z dnia 16 lipca 1920 l. 23522 zmieniło postanowienie dotyczące zniżek ceny jazdy dla uczniów, przewidziane na str. 37 w ogólno-polskiej taryfie osobowej, wobec tego odnośny ustęp tut. okólnika z dnia 8 czerwca 1920 l. 410 pr., zamieszczonego w Nr. 8 na stronie 243 Dziennika urzędowego z dnia 15 czerwca 1920 otrzymuje następujące brzmienie:

„A) Przejazdy do szkół.

1. Wychowańcy — bez różnicy płci i wieku — wszelkich zakładów naukowych publicznych oraz prywatnych, którym przyznane są prawa zakładów naukowych publicznych, korzystają przy przejazdach w wagonach klasy III pociągów osobowych i mieszanych z ulg następujących:

a) wynoszącej 75% taryfy normalnej przy przejazdach codziennych za biletami miesięcznemi na odległość nie wyższą niż 75 klm. między stacją w pobliżu której znajduje się dany zakład naukowy a tą, w pobliżu której uczeń stale zamieszkuje i

b) wynoszącej 50% taryfy normalnej przy przejazdach na wakacje świąteczne i letnie lub z powrotem“.

Stosowanie ulgi do wyjazdu w czasie zajęć szkolnych w wypadkach wyjątkowych zostało zatem zniesione.

Dyrekcje kolei żelaznych we Lwowie i w Krakowie zawiadamiając o powyższem rozporządzeniu Radę szkolną krajową dodały następujące pouczenie:

„Zniżka ceny jazdy przysługuje uczniom wszelkich zakładów naukowych publicznych tylko w III klasie pociągów osobowych za okazaniem przepisanego zaświadczenia szkolnego, stwierdzającego, że dotyczący uczeń zmuszony jest codziennie dojeżdżać koleją do szkoły ze swego miejsca zamieszkania, albo też że wyjeżdża na wakacje świąteczne (przed Bożem Narodzeniem i Wielkanocą) lub na wakacje letnie.

W pierwszym wypadku uczeń taki może nabyć bilet miesięczny po zniżonej cenie, uprawniający go do codziennego przejazdu koleją na danej przestrzeni (do 75 klm.), w drugim wypadku zaś uzyskuje w kasie kolejowej bilet za połowę taryfowej ceny, uprawniający go do jednorazowej jazdy w III klasie pociągu osobowego przy wyjeździe na wakacje świąteczne i letnie, lub przy powrocie z wakacyj na przestrzeni w zaświadczeniu oznaczonej.

Dotychczasowe spostrzeżenia wykazują, że Dyrekcje szkolne nie są należycie poinformowane pod tym względem, gdyż zaświadczenia takie wydają często na wyższe klasy, lub do pociągów pospiesznych, tudzież z najrozmaitszych powodów, względnie poza przepisanemi terminami.

Przez wydawanie takich zaświadczeń szkolnych wbrew obowiązującym przepisom taryfowym wprowadza się w błąd uczniów i personal kolejowy, co bardzo łatwo może się przyczynić do ukrócenia dochodów Państwa.

Ponieważ także prywatne zakłady naukowe, nie mające prawa publiczności, bardzo często takie zaświadczenia swym uczniom wydają, aczkolwiek ich uczniowie nie są uprawnieni pod żadnym warunkiem do jakiejkolwiek zniżki ceny jazdy koleją, uprasza się również o odpowiednie zarządzenie, aby zarządy prywatnych zakładów naukowych nie potwierdzały, względnie nie wydawały bezwarunkowo nigdy żadnych zaświadczeń, mających na celu wyjednanie zniżki ceny jazdy, gdyż one nigdy nie będą uwzględnione.

Z uwagi na to, że w wielu wypadkach nie można mieć niezbitej pewności, czy dotyczący zakład szkolny jest publicznym, względnie czy posiada prawo publiczności, byłoby wskazanem, aby przy wydawaniu zaświadczeń szkolnych zamieszczano na nich odrazu numer i datę rozpo-

rządzenia Ministerstwa Oświecenia, przyznającego zakładowi prawo publiczności, gdyż tylko wtedy personal kolejowy będzie miał podstawę do należytego ocenienia, czy dotyczący zakład naukowy jest istotnie publicznym.

O ile jednakże zakłady prywatne nie posiadające prawa publiczności zwrócą się do Dyrekcji kolei z prośbą o udzielenie uczniom tychże zakładów tych samych ulg, z jakich korzystają wychowankowie zakładów publicznych, względnie z prawem publiczności, to Dyrekcja nie omieszka — jak dotychczas — zwrócić się każdorazowo do Rady szkolnej o wydanie opinji i wedle wyniku tejże wyda odnośnym stacjom odpowiednie polecenie.

W końcu uprasza się o powiadomienie wszystkich podległych zakładów naukowych, że w myśl rozporządzenia M. K. Ż. Nr. 18586 z dnia 16 maja 1920 wszystkie zaświadczenia szkolne, służące do uzyskania miesięcznych biletów szkolnych, muszą być zaopatrzone fotografją właściciela, która ma być przytwierdzona stale do zaświadczenia w przeznaczonem na to miejscu i przestemplowana pieczęcią Dyrekcji szkolnej tak, by w razie późniejszego oderwania jej można łatwo stwierdzić ewentualne nadużycie przez przyklejenie innej fotografji (innej osoby)".

Zawiadamiając o tem Dyrekcje i Kierownictwa wszystkich zakładów naukowych poleca się, aby stosowały się jak najściślej do wydanych pouczeń.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 23 listopada 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

L. 24185/IV.

Okólnik

Rady szkolnej krajowej do Dyrekcyj wszystkich publicznych szkół średnich ogólnokształcących w Małopolsce w sprawie wysokości opłaty szkolnej.

Ministerstwo Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 29 października 1920 Nr. 18209/S. II unormowało wysokość opłaty za naukę szkolną na terytorjum b. zaboru austrjackiego we wszystkich państwowych szkołach średnich od 1 września 1920 w sposób następujący: opłata w klasach niższych do IV klasy włącznie wynosi

360 marek rocznie; w klasach wyższych od V—VIII-ej 600 marek rocznie.

Opłatę tę należy uiszczać w dwóch ratach półrocznych, płatnych nie później jak 1 grudnia i 1 maja.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, 30 listopada 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego:
Sobiński w. r.

Małopolski Komitet popierania Skarbu Narodowego wystosował następującą ODEZWĘ.

„Czynem orężnym wykuł żołnierz polski ojczystą granice. Odsłonił je bohaterskim trudem, wznosząc nad zagrożonym Bugiem i Wisłą żywy szaniec rycerskiej krwi i męki, zagradzający zwycięsko niszczycielski pochód wrogiej nam, bolszewickiej Moskwy.

Niezwalczona polska cnota żołnierska przyniosła krajowi dawno upragnione blaski pokoju. Pobudzona szczytnym wzorem żołnierza cnota obywatelska przynieść musi pokoju tego skutki błogosławione. Inaczej pójdzie na marne sławny żołnierski trud.

Na wymarłych ugorach i obalonych szlakach, na jakich krwawił się jeszcze wczoraj miecz, błyszczy znowu pracowity pług, dzwoni roboczy młot, tętni życiem stalowa pierś fabryczna. Uradowany lud buduje w promieniach wschodzącego pokoju nowe warstaty i osiedla.

Za mało jednak wznosić zgorzałe strzechy, rozpłomieniać zastygłe ogniska przemysłu i rękodzieła, kuć nowe handlowe kotwice. Przepadnie cały znój, jeżeli z gromadzeniem prywatnych dóbr i wzrostem produkcji nie zespoli się rozmach całego Państwa i społeczeństwa, pomnażający bogactwo i ubezpieczający ogólne szczęście obywateli.

Rozmachu tego granitem i dźwignią jest Skarb Narodowy. Skarbu tego siłę i twórczość stanowią złożone w nim zapasy szlachetnych kruszców i kamieni, w pierwszym rzędzie złota i srebra, służących pod państwową strażą za podkład ojczystej waluty.

Waluta — to najczulszy miernik narodowego bogactwa i znaczenia. Osią będąc wszelkiego dorobku i dobrobytu, zabezpiecza polityczną wolność przez gospodarczą niezależność. Podnosząc rodzimą siłę kupna, wzbogaca cały naród. Ona też jedna zdolna ubezwładnić rosnącą drożyznę, grożącą wyzwolonej Ojczyźnie nową niedolą i niewolą.

To też na ratunek polskiej walucie pospieszyć musimy wszyscy.

Prześcigać się w złotych ofiarach i srebrnych darowiznach. Wypełnić po brzegi szlachetnym kruszcem i kamieniem pusty dziś Skarb Narodowy.

Po daninie krwi musi nastąpić hojna danina mienia.

Zapasy złota i srebra w kraju są olbrzymie. Pochowane niestety w kasach i skrzyniach.

Wydobyć je i oddać do Narodowego Skarbu — to dziś naczelny obowiązek każdego prawego obywatela.

Do wielkiego dzieła każdy winien przyłożyć ofiarną rękę. W miarę posiadania: magnacki klejnot, kupiecki dukat, bity talar chłopski, nawet szeląg biedaka — wszystko winno się znaleźć na ojczystym ołtarzu. Ku narodowej potędze i chwale. Ku pożytkowi ofiarujących i błogosławiących szczodrość ojców dalekich pokoleń. Niech nikt nie przejdzie obojętnie obok naszego wezwania, sromając się kiedyś, że pochował zazdrośnie złoto i srebro, tak potrzebne Ojczyźnie, dotkniętej walutową niemocą.

Wyzwolenie społeczeństwa z gniotących pęt drożyzny, wzmożony rozkwit kraju i gospodarczy szacunek w świecie, słowem ubezpieczenie narodowego jutra przez odrodzoną walutę, opłaci sowicie złożone w złocie i srebrze ofiary.

Nad ich użyciem czuwać będzie samo społeczeństwo, a osobna ustawa sejmowa da prawną rękojmię, że darowany Narodowemu Skarbowi szlachetny kruszec posłuży wyłącznie na podkład dla polskiej waluty.

Wydział Wykonawczy Małopolskiego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego ujmie praktyczny ster i określi bliższe zasady rozpoczętej zbiórki, a założone powiatowe Komitety ułatwią wszystkim ludziom patrjotycznej woli zasilenie przez złote, srebrne i inne dary Narodowego Skarbu".

Środki jakiemi pragnie Rząd uzdrowić przy najszerszej społecznej pomocy Skarb Narodowy, zasilając go drogą dobrowolnych ofiar w złoto, srebro i inne przydatne przedmioty, każą szukać skutecznych sposobów celem ugruntowania w całem społeczeństwie przekonania o konieczności hojnego składania spodziewanych darów.

Niewątpliwie oświata i szkoła uświadamiając przez głos dzieci — rodziców, może tu zdziałać bardzo wiele. Rada szkolna krajowa nie wątpi, że całe nauczycielstwo dołoży wszelkich starań celem poparcia rozpoczętej tak ważnej akcji.

Chodzi jednak przedewszystkiem o wieś polską, mało dostępną świeckiej inteligencji, prócz ludowego nauczycielstwa. To też mogłoby ono oddać Ojczyźnie niespożyte usługi, gdyby zdołało obudzić u ludności wiejskiej świadomość obowiązku szczodrego zasilenia Skarbu Narodowego złotem i srebrem, nierzadko może i w większej ilości posiadanem.

Rada szkolna krajowa poleca Panom Inspektorom szkolnym powiatowym, by wpływali na nauczycielstwo w kierunku wypełnienia tak doniosłego obowiązku. W sprawie technicznego zorganizowania zbiórki należy się porozumieć z powiatowemi Komitetami, które zawiązane zostały dla popierania Skarbu Narodowego.

We Lwowie, dnia 20 listopada 1920.

Delegat Ministerstwa
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
Sobiński.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował:

dr. Jana Kreinera, dyrektora gimnazjum w Gródku Jagiellońskim, dyrektorem gimnazjum I w Rzeszowie;

Stanisława Majerskiego, kierownika państwowego gimnazjum realnego żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie, dyrektorem tego zakładu;

Zdzisława Ligasa, zastępcę nauczyciela w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu, nauczycielem seminarjum bez oznaczenia stałego miejsca służbowego.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 27 września 1920 Nr. 1328/S. ustanowił po myśli art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433 i art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 520 trzy Komisje Weryfikacyjne przy Radzie szkolnej krajowej we Lwowie w składzie następującym:

I. Dla szkół publicznych powszechnych:

Przewodniczący: Bronisław Czerny, radca Namiestnictwa i referent spraw administracyjnych Rady szkolnej krajowej.

Członkowie: Dr. Stanisław Tynelski, prof. gimn. VI we Lwowie przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Józef Niesiołowski, radca Namiestnictwa i referent spraw administracyjnych Rady szkolnej krajowej;

Edward Szajowski, nauczyciel szkoły powszechnej im. św. Antoniego we Lwowie.

Zastępcy: Edmund Reiss, starosta przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Helena Zajączkowska, nauczycielka szkoły wydziałowej im. św. Marji Magdaleny we Lwowie;

Adam Grabowski, nauczyciel szkoły powszechnej we Lwowie.

II. Dla szkół średnich (gimnazjów, szkół realnych i seminarjów nauczycielskich):

Przewodniczący: Dr. Marjan Janelli, krajowy inspektor szkół.

Członkowie: Dr. Włodzimierz Lewicki, profesor gimn. V przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Kazimierz Kwieciński, profesor seminarjum nauczycielskiego przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Alfred Ujejski, profesor gimnazjum II we Lwowie.

Zastępcy: Szymon Mordawski, profesor gimnazjum IV we Lwowie przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Władysław Dropiowski, dyrektor gimnazjum VIII we Lwowie;

Dr. Emil Urich, profesor gimnazjum VI we Lwowie.

III. Dla szkół zawodowych:

Przewodniczący: Antoni Stefanowicz, krajowy inspektor szkół.

Członkowie: Antoni Pawłowski, dyrektor Akademji handlowej we Lwowie, przydzielony do Rady szkolnej krajowej:

Karol Bily, krajowy inspektor szkół;
Dr. Karol Zagajewski, profesor II szkoły realnej i dyrektor prywatnej szkoły handlowej we Lwowie.

Zastępcy: Ludwik Misky, krajowy inspektor szkół;
Klaudjusz Filasiewicz, dyrektor szkoły przemysłowej we Lwowie;
inż. Tadeusz Mostowski, profesor szkoły przemysłowej we Lwowie.

Na podstawie udzielonego przez Pana Ministra upoważnienia zamianował Pan Delegat Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego Stanisław Sobiński zastępcą przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej dla szkół powszechnych profesora Dr. Stanisława Tynelskiego, dla szkół średnich dyrektora Władysława Dropiowskiego, dla szkół zawodowych inspektora Karola Bily'ego, a Pan Minister Skarbu delegatem Skarbu Państwa Karola Schmidta, radcę Skarbu w Administracji podatków we Lwowie, zaś zastępcą delegata Skarbu Antoniego Dziubińskiego sekretarza Skarbu dla wszystkich trzech Komisyj Weryfikacyjnych.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 23 października b. r. l. 24265/I zamianował Komisje egzaminacyjne dla nauczycieli szkół wydziałowych w następującym składzie:

I. Komisja egzaminacyjna dla nauczycieli szkół wydziałowych z językiem wykładowym polskim, ruskim i niemieckim we Lwowie.

Dyrektor: Mieczysław Piątkowski pełniący funkcję wizytatora szkół.

Zastępcy:
Dr. Karol Nittmann, dyrektor seminarjum naucz. żeńskiego;
Dr. Placyd Dziwiński, profesor politechniki;
Józef Nogaj, dyrektor gimnazjum;
Dr. Bolesław Mańkowski, dyrektor bibljoteki uniwersyteckiej;
Józef Czernecki, emerytowany profesor gimnazjalny;
Eliasz Kokorudz, dyrektor gimnazjalny;
Józef Jastrzębski, kierownik seminarjum nauczycielskiego męskiego;
Tadeusz Kopystyński, profesor seminarjum nauczycielskiego żeńskiego.

Członkowie Komisji:
Adamczak Walenty, zastępca naucz. muzyki w seminarjum naucz. żeńsk.;
Androchowicz Ambroży, prof. semin. naucz. żeńskiego;
Bartoniówna Eugenja „ „ „ „
Bayger Jan, dyrektor szkoły wydziałowej;
Berger Franciszek, profesor szkoły realnej;
Dr. Borzemska Wilhelmina, prof. semin. naucz. żeńskiego;
Germanówna Marja „ „ „ „
Gostyńska Władysława „ „ „ „
Haluza Antoni „ „ „ męskiego;
Dr. Jarecki Kazimierz prof. szkoły realnej;
Jastrzębski Józef, kierownik semin. naucz. męskiego;
Jaworska Marja Adolfina, prof. semin. naucz. żeńskiego
Karpiński Kazimierz, prof. handl. akademji;
Dr. Kolbuszewski Kazimierz, prof. gimnazjalny;

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego zamianował:

dr. Jana Kreinera, dyrektora gimnazjum w Gródku Jagiellońskim, dyrektorem gimnazjum I w Rzeszowie;

Stanisława Majerskiego, kierownika państwowego gimnazjum realnego żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie, dyrektorem tego zakładu;

Zdzisława Ligasa, zastępcę nauczyciela w seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Przemyślu, nauczycielem seminarjum bez oznaczenia stałego miejsca służbowego.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 27 września 1920 Nr. 1328/S. ustanowił po myśli art. 14 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 433 i art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 520 trzy Komisje Weryfikacyjne przy Radzie szkolnej krajowej we Lwowie w składzie następującym:

I. Dla szkół publicznych powszechnych:

Przewodniczący: Bronisław Czerny, radca Namiestnictwa i referent spraw administracyjnych Rady szkolnej krajowej.

Członkowie: Dr. Stanisław Tynelski, prof. gimn. VI we Lwowie przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Józef Niesiołowski, radca Namiestnictwa i referent spraw administracyjnych Rady szkolnej krajowej;

Edward Szajowski, nauczyciel szkoły powszechnej im. św. Antoniego we Lwowie.

Zastępcy: Edmund Reiss, starosta przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Helena Zajączkowska, nauczycielka szkoły wydziałowej im. św. Marji Magdaleny we Lwowie;

Adam Grabowski, nauczyciel szkoły powszechnej we Lwowie.

II. Dla szkół średnich (gimnazjów, szkół realnych i seminarjów nauczycielskich):

Przewodniczący: Dr. Marjan Janelli, krajowy inspektor szkół.

Członkowie: Dr. Włodzimierz Lewicki, profesor gimn. V przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Kazimierz Kwieciński, profesor seminarjum nauczycielskiego przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Alfred Ujejski, profesor gimnazjum II we Lwowie.

Zastępcy: Szymon Mordawski, profesor gimnazjum IV we Lwowie przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Władysław Dropiowski, dyrektor gimnazjum VIII we Lwowie;

Dr. Emil Urich, profesor gimnazjum VI we Lwowie.

III. Dla szkół zawodowych:

Przewodniczący: Antoni Stefanowicz, krajowy inspektor szkół.

Członkowie: Antoni Pawłowski, dyrektor Akademji handlowej we Lwowie, przydzielony do Rady szkolnej krajowej;

Karol Bily, krajowy inspektor szkół;

Dr. Karol Zagajewski, profesor II szkoły realnej i dyrektor prywatnej szkoły handlowej we Lwowie.

Zastępcy: Ludwik Misky, krajowy inspektor szkół;

Klaudjusz Filasiewicz, dyrektor szkoły przemysłowej we Lwowie;

inż. Tadeusz Mostowski, profesor szkoły przemysłowej we Lwowie.

Na podstawie udzielonego przez Pana Ministra upoważnienia zamianował Pan Delegat Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego Stanisław Sobiński zastępcą przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej dla szkół powszechnych profesora Dr. Stanisława Tynelskiego, dla szkół średnich dyrektora Władysława Dropiowskiego, dla szkół zawodowych inspektora Karola Bily'ego, a Pan Minister Skarbu delegatem Skarbu Państwa Karola Schmidta, radcę Skarbu w Administracji podatków we Lwowie, zaś zastępcą delegata Skarbu Antoniego Dziubińskiego sekretarza Skarbu dla wszystkich trzech Komisyj Weryfikacyjnych.

Pan Minister Wyznań religijnych i Oświecenia publicznego reskryptem z dnia 23 października b. r. l. 24265/I zamianował Komisje egzaminacyjne dla nauczycieli szkół wydziałowych w następującym składzie:

I. Komisja egzaminacyjna dla nauczycieli szkół wydziałowych z językiem wykładowym polskim, ruskim i niemieckim we Lwowie.

Dyrektor: Mieczysław Piątkowski pełniący funkcję wizytatora szkół.

Zastępcy:

Dr. Karol Nittmann, dyrektor seminarjum naucz. żeńskiego;

Dr. Placyd Dziwiński, profesor politechniki;

Józef Nogaj, dyrektor gimnazjum;

Dr. Bolesław Mańkowski, dyrektor bibljoteki uniwersyteckiej;

Józef Czernecki, emerytowany profesor gimnazjalny;

Eliasz Kokorudz, dyrektor gimnazjalny;

Józef Jastrzębski, kierownik seminarjum nauczycielskiego męskiego;

Tadeusz Kopystyński, profesor seminarjum nauczycielskiego żeńskiego.

Członkowie Komisji:

Adamczak Walenty, zastępca naucz. muzyki w seminarjum naucz. żeńsk.;

Androchowicz Ambroży, prof. semin. naucz. żeńskiego;

Bartoniówna Eugenja „ „ „ „

Bayger Jan, dyrektor szkoły wydziałowej;

Berger Franciszek, profesor szkoły realnej;

Dr. Borzemska Wilhelmina, prof. semin. naucz. żeńskiego;

Germanówna Marja „ „ „ „

Gostyńska Władysława „ „ „ „

Haluza Antoni „ „ „ męskiego;

Dr. Jarecki Kazimierz prof. szkoły realnej;

Jastrzębski Józef, kierownik semin. naucz. męskiego;

Jaworska Marja Adolfina, prof. semin. naucz. żeńskiego

Karpiński Kazimierz, prof. handl. akademji;

Dr. Kolbuszewski Kazimierz, prof. gimnazjalny;

Kopystyński Tadeusz, prof. semin. naucz. żeńskiego;
Lang Jadwiga, nauczycielka szkoły wydziałowej;
Dr. Lewicki Włodzimierz, prof. gimnazjalny;
Dr. Limbach Józef „ „
Lisiński Mikołaj „ „
Loeblowa Joanna, prof. semin. naucz. żeńskiego;
Łotocki Kazimierz „ „ „ męskiego;
Lubczyński Józef „ „ „ „
Maksymowicz Adam, prof. gimnazjalny;
Dr. Maniakówna Janina, prof. gimn. realnego;
Maurer Józef, profesor gimnazjalny;
Mazurek Juljan, kierownik szkoły realnej;
Medyński Aleksander, profesor gimnazjalny;
Napadjewicz Zofja, prof. gimn. realnego;
Dr. Niemiec Jan, dyrektor prywatnego gimnazjum;
Nowicka Ludomiła, prof. semin. naucz. żeńskiego;
Nowicki Wilhelm, dyrektor szkoły wydziałowej;
Nowosielska Tekla, nauczycielka szkoły wydziałowej;
Pietsch Edward, prof. szkoły przemysłowej;
Radwański Kazimierz, prof. semin. naucz. męskiego;
Dr. Rakowski Jan, prof. gimn.;
Roszko Emanuel „ „
Rudzińska Marja, naucz. szkoły wydziałowej;
Rybaczek Michał, prof. gimn.;
Skrzyńska Marja, dyr. szkoły wydz.;
Slawiczek Henryk, prof. sem. naucz. męskiego;
Strzelecka Marja, „ „ „ żeńskiego;
Szydłowski Kazimierz, naucz. szkoły wydz.;
Dr. Tatarówna Stefanja, prof. semin. naucz. żeńskiego;
Terlecki Władysław, „ „ „ męskiego;
Tychowski Włodzimierz, „ „ „ żeńskiego;
Waltenbergerowa Jadwiga, zast. naucz. semin. naucz. żeńsk.;
Wanczura Alojzy, insp. szk. okręg.;
Węclewska Felicja, dyr. szkoły wydz.;
Wieser Łucja, właśc. szkoły kartoniarstwa;
Wołowicz Leopold, insp. szk. okręg.;
Dr. Zipper Albert, prof. gimn.;
Żaak Franciszek, prof. szk. przem.;

II. Komisja egzaminacyjna dla nauczycieli szkół wydziałowych z językiem wykładowym polskim i niemieckim w Krakowie:

Dyrektor: Dr. Antoni Mikulski, dyrektor seminarjum, pełniący funkcje wizytatora szkół.

Zastępcy dyrektora:
ks. Józef Bielenin, dyrektor seminarjum naucz. męskiego;
Józef Dobrowolski, „ „ „ żeńskiego;

Członkowie Komisji:

Baraniecka Zofja, naucz. semin. żeńskiego;
Bogacki Władysław, prof. szkoły realnej;
Bojarska Ludwika, naucz. seminarjum;
Brablec Franciszek, prof. gimnazjum;
Dr. Czuczyński Aleksander, prof. gimnazjum;
Dropiowski Tadeusz, prof. seminarjum;
Dymkowa Marja, naucz. seminarjum;
Dziewicki Michał, lektor uniwersytetu krakowskiego;
Górka Stefan, prof. szkoły przemysłowej;
Kannenberg Stanisław, prof. seminarjum;
Dr. Leja Franciszek, prof. gimnazjum;
Marcinkowski Antoni, prof. szkoły przemysłowej;
Nowicki Franciszek, prof. szkoły realnej;
Orszulski Roman, prof. seminarjum;
Owiński Jan, prof. gimnazjum;
Pachoński Henryk, prof. seminarjum;
Pilch Jan, prof. semin.;
Raszka Jan, prof. szkoły przemysłowej;
Rechowiczowa Zofja, prof. semin.;
Rozwadowski Henryk, „ „
Smreczyński Stanisław, prof. szkoły realnej;
Solecki Aleksander, prof. seminarjum naucz.;
Tułasiewicz Florentyna, naucz. szkoły wydziałowej;
Wacięga Henryk, dyrektor szkoły wydziałowej;
Wojewoda Jan, naucz. szkoły wydziałowej;
Wyrobek Emil, naucz. seminarjum;
Zawiła Edmund, naucz. szkoły wydziałowej.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór:

Wiktora Bętkowskiego na delegata Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Brzesku;

Piotra Furtka na delegata Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Strzyżowie;

ks. Kaspra Mazura na duchownego członka obrz. łac. do Rady szkolnej okręgowej w Tarnowie.

Rada szkolna krajowa powołała Jonasza Silberschlaga profesora gimnazjum I w Stanisławowie do służby w gimnazjum w Drohobyczu; przydzieliła dr. Adolfa Bednarowskiego profesora gimnazjum II we Lwowie do gimnazjum im. Stefana Batorego we Lwowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła zastępcę nauczyciela Jana Grabczyńskiego z filji gimnazjum w Stryju do gimnazjum (zakład główny) w Stryju.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach powszechnych:

Amalji Jasiewiczównie w 6-klasowej szkole żeńskiej w Brzesku; Janowi Demkowicz-Dobrzańskiemu posadę nauczyciela kierującego i Marji Demkowicz-Dobrzańskiej posadę nauczycielki w 4-klasowej szkole w Bukowsku; Wandzie Sierosławskiej posadę nauczycielki w 2-klasowej szkole w Choczni górnej.

Posady nauczycieli kierujących szkół 2-klasowych:

Kazimierzowi Sierosławskiemu w Choczni górnej; Tomaszowi Świebockiemu w Krzesławicach; Adamowi Pawlikowskiemu w Gnojniku.

Posady nauczycieli w szkołach 1-klasowych:

Wilhelmowi Dąbrowskiemu w Sanoczku; Józefowi Czechowiczowi w Borku szlacheckim.

Rada szkolna krajowa przeniosła:

Józefa Szymałę nauczyciela kierującego 6 klasowej szkoły męskiej w Lubaczowie na równorzędną posadę w 6-klasowej szkole męskiej w Starym Samborze;

Marję Kohlerową nauczycielkę 4-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej połączonej z wydziałową w Brzeżanach na posadę nauczycielki 4-klasowej szkoły w Kozłowie;

Edwarda Brzozowskiego nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Stróżnej na równorzędną posadę w 2-klasowej szkole w Żabnie;

Józefa Warzenicę nauczyciela 1-klasowej szkoły w Kawsku na równorzędną posadę w szkole w Siechowie;

Bronisławę Komusiewiczównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Mazurówce na równorzędną posadę w szkole w Antoniówce;

Eljasza Dmytryka nauczyciela 1-klasowej szkoły w Tarnowicy leśnej na równorzędną posadę do szkoły w Zielonej;

Stanisławę Chudzikównę nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Rudzie Kochanowskiej na równorzędną posadę w szkole w Woli Gnojnickiej.

Zmarli:

Wanda Estreicherówna stała nauczycielka 6-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Scholastyki w Krakowie, zmarła dnia 31 sierpnia b. r. w 57. roku życia a w 38. roku służby;

Marja Hausserowa stała nauczycielka 2-klasowej szkoły w Uścieczku w okręgu zaleszczyckim, zmarła dnia 13 października b. r. w 62. roku życia a w 27. roku służby;

Emilja Kurpielówna nauczycielka 4-klasowej szkoły w Tuligłowach w okręgu rudeckim, zmarła dnia 1 listopada b. r. w 22. roku życia a w 4. roku służby;

Eustachy Łobka stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Czerniowie w okręgu rohatyńskim, zmarł dnia 16 września b. r. w 64. roku życia a w 42. roku służby;

Sebastjan Pawluk stały nauczyciel 1-klasowej szkoły powszechnej w Podusowie w okręgu przemyślańskim zmarł dnia 26 października 1920 w 52. roku życia a w 31. roku służby;

Leontyna Pińkiewiczówna nauczycielka 1-klasowej szkoły w Jabłonówce w okręgu kamioneckim, zmarła dnia 26 października b. r. w 28. roku życia a w 5. roku służby;

Maciej Staszel nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły w Rącznej w okręgu krakowskim zamiejskim, zmarł dnia 20 października b. r. w 61. roku życia a w 40. roku służby;

Jan Wanat dyrektor 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej połączonej z 4-klasową szkołą powszechną w Krośnie, zmarł dnia 19 października b. r. w 64. roku życia a w 34. roku służby.

Książki szkolne.

Rada szkolna krajowa zaliczyła w poczet książek dozwolonych do użytku w szkołach średnich następujące podręczniki wydane nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

Jamrógiewicz-Strutyński: Geometrja poglądowa, stopień niższy, wydanie trzecie. We Lwowie 1920, cena 72 Mk.

Michał Siwak. Geografja. Część I. Azja, Afryka, Ameryka, Australja. Wydanie czwarte. Lwów 1920. cena 36 Mk.

Rada szkolna krajowa zezwoliła na używanie w szkołach powszechnych przy nauce historji następujących podręczników:

1. Gebertowie: Opowiadania z dziejów powszechnych na tle dziejów Polski. wydanie I. 48 Mk.

2. Janelli-Kisielewska: Z Dziejów Polski, opowiadania dla uczniów szkół powszechnych, wydanie II. 54 Mk.

Rada szkolna krajowa poleca książkę Karola Homolacsa p. t. „Podstawowe zasady budowy ornamentu płaskiego i metodyka kursu zdobniczego. Lwów, nakładem Książnicy T. N. S. W., cena 180 Mk.“ do użytku w szkołach średnich, seminarjach naucz. oraz w szkołach zawodowych tudzież do zakupna dla bibljotek uczniów i nauczycieli tych szkół.

Rada szkolna krajowa reskryptem z dnia 10 listopada b. r. l. 21568/IV zezwoliła na podwyższenie cen następujących książek szkolnych wydanych nakładem Ukraińskiego Towarzystwa Pedagogicznego we Lwowie:

1. Cornelii Nepotis Liber de excellentibus ducibus exterarum gentium, трете видане, 30 Мк.

2. Латиньска граматика для I і II кляси ґімн., Р. Цеглинського, пяте видане 20 Мк.

3. Грецькі вправи для III і IV кл. И. Вінковского, Таборского і Осипа Роздольского зі словарем, трете видане, оправлене в полотно, 52 Мк.

4. Мінеральоґія і ґеольоґія для середних шкіл Николая Мельника, оправлена в полотно, 38 Мк.

5. Начерк мінеральоґії і хемії для середних шкіл Др. Юліяна Гірняка, оправлений в полотно, 30 Мк.

6. Латинські вправи для IV кл. ґімн. Франц. Прухніцкого — Ілярія Огоновського, оправлені в полотно, 42 Мк.

7. Вибір творів М. Т. Ціцерона для шкіл ґімн. Др. Остапа Макарушки, оправлений в полотно, 54 Мк.

8. Ґеометрія для II і III кл. ґимн. шкіл середних Михайла Грицака, оправлений в полотно, 40 Мк.

9. Вправи німецькі для IV кл. шкіл середних зі словарцем А. Алиськевича і Р. Гамчикевича, оправлені в полотно, 66 Мк.

10. Основи хемії для висших кляс ґімн. Др. Юліяна Гірняка, 14 Мк.

11. Учебник ґеометрії для середних шкіл (IV і V) Михайла Грицака, оправлений в полотно, 54 Мк.

12. Німецькі вправи для I кл. шкіл середних А. Алиськевича і Р. Гамчикевича, оправлені в полотно, 30 Мк.

13. Учебник аритметики для середних шкіл (IV і V) Михайла Грицака, оправлений в полотно, 50 Мк.

14. Німецькі вправи для II кл. шкіл середних А. Алиськевича і Р. Гамчикевича, оправл. в полотно, 44 Мк.

15. Німецька препарація для IV кл., 25 Мк.

16. Грецька граматика, III видане Фідерера — Цеглинського, оправл. в полотно, 60 Мк.

17. Латинські вправи для I кл. ґімн., III видане Др. І. Демянчука, 18 Мк.

18. Латинські вправи для II кл. ґімн., II видане П. Мостовича, 35 Мк.

19. Латинські вправи для III кл. ґімн., видане І. Огоновського, 30 Мк.

20. Середний катехизм для I і II кл. ґімн., 36 Мк.

21. Оповіданя з всесьвітної історії, ч. I. Семковича — Білецького, 50 Мк.

22. Ґеометрія для I кл. І. Сітницького, 14 Мк.

23. Учебник фізики для III кл., П. Огоновського, III видане 45 Мк.

24. Цезар Др. Е. Макарушки (C. Julii Caesaris Commentarii de bello Gallico), III видане зі словарем, 50 Мк.

25. Учебник аритметики для VI, VII і VIII кл. (висший степень) Михайла Грицака, 60 Мк.

26. Ґеоґрафія для I кл. ґімн., II видане Ю. Левицького, 25 Мк.

Konkursa.

L. 11.202/IV.

Celem obsadzenia posady katechety do nauczania religji grecko-katolickiej w państwowem gimnazjum w Brodach ogłasza się niniejszem konkurs.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do końca grudnia 1920. Posada będzie obsadzona od 1. lutego 1921.

Wniesione podania przedłożą Dyrekcje Radzie szkolnej krajowej natychmiast po upływie konkursu.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 4 listopada 1920.

L. 9224/III.

Rada szkolna krajowa ogłasza konkurs celem obsadzenia posady dyrektora państwowego seminarjum nauczycielsk ego żeńskiego w Brzeżanach.

Do tej posady przywiązane są pobory wskazane w obecnie obowiązujących ustawach.

Kandydaci muszą wykazać się kwalifikacją do szkół średnich.

Podania zaopatrzone w dokumenty i dokładnie wypełnioną tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 15 grudnia 1920.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 11. listopada 1920.

L. 22.883/IV.

Rada szkolna krajowa ogłasza konkurs na dwie posady stałych katechetów religji rzymsko-katolickiej w państwowych gimnazjach św. Anny i im. Króla Jana Sobieskiego w Krakowie.

Podania wraz z potrzebnymi dokumentami (w legalizowanych odpisach) należy wnosić do Dyrekcyj wymienionych zakładów do 15 grudnia, które przedłożą je Radzie szkolnej krajowej najpóźniej do 18 grudnia b. r. Pobory z wszelkimi dodatkami określone są ustawą.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 12 listopada 1920.

L. 1416.

Rada szkolna okręgowa w Starym Samborze ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religji rzymsko-kat. w szkole 6-klasowej męskiej w Chyrowie z obowiązkiem udzielania nauki religji w miejscowej szkole 6-klasowej żeńskiej i w szkołach należących do parafji chyrowskiej.

2. Na posadę nauczyciela religji grecko-kat. w szkole 6-klasowej męskiej w Starym Samborze z obowiązkiem udzielania nauki tego przedmiotu w miejscowej szkole żeńskiej.

O posady katechetów mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którym w razie zamianowania nie będzie wolno pełnić obowiązków duszpasterskich.

Podania ostemplowane i udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Starym Samborze w terminie do końca stycznia 1921.

Stary Sambor, dnia 2 października 1920.

L. 5859.

Rada szkolna okręgowa w Rzeszowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

1. Na posadę nauczyciela religji izraelickiej w 3-klasowej szkole wydziałowej męskiej połączonej z pospolitą im. Mickiewicza w Rzeszowie.

2. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 5-klasowej mieszanej w Głogowie.
3. Na posady nauczycieli religji rzym. kat. w szkołach 5-klasowych mieszanych w Błażowej i Tyczynie.
4. Na posady nauczycieli (lek) szkół 5-klasowych mieszanych Błażowej i Tyczynie.
5. Na posadę nauczycielki kierującej szkoły 4-klasowej żeńskiej im. Duchińskiej w Rzeszowie.
6. Na posady nauczycieli szkół 4-klasowych w Chmielniku, Krasnem, Przewrotnem i Zaczerniu.
7. Na posadę nauczyciela kierującego szkoły 2 klasowej w Szklarach.
8. Na posady nauczycieli (lek) szkół 2-klasowych w Białce, Futomie, Hermanowej, Szklarach, Rudnie małej.
9. Na posady nauczycieli szkół 1-klasowych w Błażowej dolnej, Cierpiszu dolnym, Dylągówce, Grzegorzówce, Kielanówce, Pobitnem, Stobiernej „na Krzywem“ Woli Kąkolowskiej, Wysokiej i Niechobrzu II.

Przy ubieganiu się o posady pod 2, 4, 5 pierwszeństwo mieć będą kandydaci (tki) z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

O posady nauczycieli religji rzym. kat. kompetować mogą kanonicznie ordynowani kapłani świeccy i zakonni którym nie wolno będzie równocześnie spełniać obowiązków duszpasterskich.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej okręgowej w Rzeszowie do końca stycznia 1921.

Rzeszów, dnia 10 listopada 1920.

L. 2554.

Rada szkolna okręgowa w Mielcu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na dwie posady nauczycieli w 6-klasowej szkole męskiej w Mielcu; wymagany egzamin wydziałowy z grupy II. i III. oraz uzdolnienie do uczenia śpiewu.
2. Na posadę nauczyciela w 4-klasowej szkole połączonej z kursem rolniczym w Padwi Narodowej.
3. Na posadę nauczycielki w 4-klasowej szkole w Czerminie.
4. Na posadę nauczyciela i nauczycielki w 4-klasowej szkole w Otałęży.
5. Na posadę nauczyciela kierującego i nauczycielki w 2-klasowej szkole w Dąbiu.
6. Na posadę nauczycielki w 2-klasowej szkole w Woli Wadowskiej.
7. Na posadę nauczycielki w 2-klasowej szkole w Kawęczynie.
8. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Borkach Nizińskich, Dąbrówce Wisłockiej, Jamach, Bliźnie, Zadusznikach, Schönangrze, Partyni, Trześni, Pniu, Podleszanach, Podborzu, Szydłowcu i w Wylowie.

Ostatnie 7 szkół mieści się w wynajętych budynkach.

Termin wnoszenia podań do 31 stycznia 1921

Mielec, dnia 3 października 1920.

L. 1334.

Rada szkolna okręgowa w Grybowie ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na dwie posady nauczycieli 5-klasowej szkoły męskiej w Grybowie. Pierwszeństwo zastrzega się dla nauczycieli z egzaminem wydziałowym z grupy I i II.

2. Na posadę nauczycielki 5-klasowej szkoły żeńskiej w Grybowie; pierwszeństwo mają kompetentki z egzaminem wydziałowym z grupy III.

3. Na posadę nauczyciela kierującego i nauczyciela (lki) 5-klasowej szkoły mieszanej w Ciężkowicach; kompetenci z egzaminem wydziałowym będą mieli pierwszeństwo.

4. Na posady nauczycieli kierujących 2-klasowych szkół w Mystkowie, Ostruszy i Zborowicach.

5. Na posady nauczycieli (lek) 2-klasowych szkół w Bruśniku, Jastrzębi, Mystkowie i Zborowicach.

6. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Banicy, Cieniawie, Jastrzębi, Kąśnie dolnej, Lipniczce, Polanach, Posadowej i Wojnarowej.

W Banicy i Polanach jest język wykładowy ruski we wszystkich innych polski.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do Rady szkolnej okręgowej w Grybowie najpóźniej do dnia 31 stycznia 1921.

Grybów, dnia 2 października 1920.

L. 2026.

Rada szkolna okręgowa w Rawie Ruskiej ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela kierującego i jedną posadę nauczyciela (ki) 2-klasowej szkoły w Bełzcu.

2. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Kamionce lasowej.

3. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Wierzbicy.

4. Na posady nauczycieli 1-klasowych szkół w Bruckenthalu, Chlewczanach, Hucie Obedyńskiej, Hujczu, Kamionce-Piratynie, Korniach, Machnowie, Hubinku ad Rzeczyca, Smolinie, Ulicku-Seredkiewicz (ruska).

W szkole w Bełzcu i w Hucie Obedyńskiej językiem wykładowym jest język polski a język ruski obowiązkowym przedmiotem nauki. W szkole w Bruckenthalu językiem wykładowym jest język niemiecki a język polski obowiązkowym przedmiotem nauki. W innych szkołach język wykładowy ruski a język polski obowiązkowy.

Podania należycie udokumentowane wraz z tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Rawie ruskiej w terminie do 31 stycznia 1921.

Rawa Ruska, dnia 22 września 1920.

L. 1876.

Rada szkolna okręgowa w Gródku Jagiellońskim ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1. Na posadę nauczyciela religji rz.-kat. i na posadę nauczyciela religji gr.-kat. w szkole 3-klasowej wydziałowej żeńskiej im. królowej Jadwigi w Gródku Jagiell

2. Na posadę nauczycielki w szkole 3 klasowej wydziałowej żeńskiej im. królowej Jadwigi w Gródku Jagiellońskim.

3. Na posadę nauczyciela religji gr.-kat. w szkole 4 klasowej męskiej w Janowie z obowiązkiem udzielania nauki tego przedmiotu także w szkole 4-klasowej żeńskiej w Janowie.

4. Na posadę nauczyciela kierującego w szkole 2-klasowej w Czerlanach.

5. Na posadę nauczyciela kierującego w szkole 2-klasowej w Lubieniu wielkim.

W szkołach pod 2. i 4. jest język wykładowy polski, w szkole pod 5. język ruski. Od kompetentek o posadę nauczycielską w szkole wydziałowej żeńskiej w Gródku Jagiellońskim wymaga się egzaminu wydziałowego z grupy III.

Udokumentowane podania należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do Rady szkolnej okręgowej w Gródku Jagiellońskim w terminie do 31 stycznia 1921.

Gródek Jagielloński, dnia 26 października 1920.

Ogłoszenia.

Ministerstwo Spraw Wojskowych okólnikiem z dnia 25 października br. Nr 60.359/8.059/I. oznajmiło w związku z rozkazem L. 53.090/7.212/20/I. z dn. 21/IX o zwolnieniu urzędników państwowych z wojska, że urzędnicy cywilni instytucyj wojskowych i państwowych korzystają z ulg przewidzianych w rozkazie M. S. Wojsk. L. 53.090/7.212/20/I, o ile wykażą się odpowiedniem zaświadczeniem władzy państwowej, iż po zwolnieniu z wojska będą pełnić obowiązki urzędników w tych instytucjach, które zaświadczenie wydały. Uwzględniać należy tylko te zaświadczenia, które będą wystawione przez Szefów Sekcji i im równorzędnych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych okólnikiem z dnia 26 października br. l. 59.442/7.796/I. wyjaśniło, że odnośnie do funkcjonarjuszy państwowych, którzy przedstawili zaświadczenia władz urzędowych, że co do nich zostały wniesione reklamacje, a którym Komisje Przeglądowe udzieliły odroczeń stawiennictwa do 1 listopada 1920 r. (przy poborze podoficerów r. 1890—1895, oraz kawalerzystów r. 1885—1895, roczników 1895 i 1902 niewojskowi, roczn. 1895 b. wojskowi, roczników 1890—1894 b. wojskowi i niewojskowi) DOGen. zarządzą, ażeby podległe P. K. U. przedłużyły im ważność powyższych kart odroczeń do dnia 1 stycznia 1921 roku, w myśl rozkazu MSWojsk. liczba 48.975/6.799/I z dn. 12 września r. b.

Równocześnie MSWojsk. zaznaczyło że rozkaz powyższy należy stosować jedynie w tych wypadkach, o ile rozstrzygnięcie MSWojsk. w sprawie powyższych odroczeń nie nastąpiło w określonym terminie.

Ministerstwo Poczt i telegrafów w ślad za rozporządzeniem ogłoszonem w Dz. U. Rz. P. Nr. 95 z dn. 9 października 1920 poz. 630, w myśl którego do ziem

plebiscytowych Górnego Śląska oraz do byłych obszarów Prus Wschodnich obowiązują taryfy pocztowe, telegraficzne i telefoniczne jak w obrocie z Niemcami, wyjaśniło, że taryfy te należy stosować nie tylko dla korespondencji prywatnej lecz również i urzędowej. Przesyłki więc urzędowe od władz i urzędów państwowych i samorządowych do tych ziem winny być opłacone zwykłemi markami pocztowemi według taryfy zagranicznej a nie markami urzędowemi według taryfy wewnętrznej (Dz. P. P. Nr. 44 z dnia 6 czerwca 1919 r. poz. 310 art. 3 ustęp 3).

Ministerstwo Spraw Wojskowych rozkazem z dnia 27 października br. l. 14.030 zarządziło, że powiaty wschodniej Małopolski Tarnopol, Zbaraż, Skałat, Trembowla, Czortków, Husiatyn, Borszczów i Zaleszczyki pozostają nadal obszarem wojennym.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 9 września b. r. l. 23.493 oznajmiło, że przeniesienie pensji emerytalnej z Małopolski do b. Kongresówki jest dopuszczalne. W tym celu władza asygnująca winna zestawić wykaz zawierający wysokość emerytury względnie pensji wdowiej wraz z wszystkiemi dodatkami i wykaz ten przesłać łącznie z wypisem należytości i zwrotów Ministerstwu W. R. i O. P.

Otrzymany wykaz z wypisem należytości i zwrotów prześle Ministerstwo W. R. i O. P. do Urzędu emerytalnego Min. Skarbu celem przypisu emerytury w tej kasie skarbowej, w której okręgu percypient mieszka.

Uniwersytet Żołn. Dowództwa 6 Armji we Lwowie, ul. Kopernika 36, wydał własnym nakładem godło Państwa Polskiego w dwóch formatach, a to: w formacie 47 × 60 (cena egz. 25 Mk.) i w formacie 30 × 47 (cena egz. 12 Mk.).

Przy odbiorze większej ilości egzemplarzy udziela Uniwersytet żołn. 50% opustu.

Godło Państwa Polskiego wykonane na czerwonej tarczy jako autolitografja w 4 kolorach rysował art. architekt Łużecki ściśle według wymagań Komisji Sejmowej.

Nauczyciel Józef Cieluch, i nauczycielka Helena Ziętkiewicz mogą odebrać w Radzie szkolnej okręgowej w Myślenicach dokumenta służbowe.

Nauczycielstwo okręgu oświęcimskiego złożyło na krótkoterminową pożyczkę gotówką 65.400 Mk., na długoterminową 2.000 Mk., zdeklarowało kwotę 112.000 Mk. na krótkoterminową, a kwotę 2.500 Mk. na długoterminową pożyczkę. Młodzież szkolna złożyła na ten sam cel 13.500 Mk.

Wskutek prośby Związku Sejmików Powiatowych Rzpl. Polskiej ogłasza się następujący komunikat:

W celu przygotowania działaczy i kierowników życia samorządowego Związek Sejmików Pow. Rzpl. P. organizuje 3 miesięczne Kursy Samorządowe w Warszawie, które rozpocząć się mają 10 stycznia, a ukończyć 27 marca 1921 r. Kursy obejmą całokształt życia Samorządowego w szeregu wykładów teoretycznych i ćwiczeń praktycznych, prowadzonych przez najwybitniejszych znawców życia samorządowego.

Kandydaci winni zgłaszać się bądź osobiście, bądź piśmiennie do Wydziału Kultur. Ośw. Zw. Sejm. Pow. Warszawa, Jasna 19, i zaznaczyć, czy mają zamiar korzystać ze specjalnej bursy, która będzie dla nich uruchomioną.

Nakładem funduszu szkolnego krajowego.
Z Drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie, ulica Czarnieckiego 12,
pod zarządem Józefa Ziembińskiego.